

وی نزدیکی به سیاسی‌ها را یکی از اشتباهات بزرگ خودش عنوان کرد و گفت: نه من به این دوستان شریف نیازی داشتم و نه آنها به من نیازی داشتند.

شهرام جزایری:

به گزارش اسپادانا، شهرام جزایری در گفت‌وگو با روزنامه اعتماد تأکید می‌کند از اینکه مفسد زنده خطاب شود ناراحت می‌شود چرا که مجازات وی تمام شده است و قصد دارد به عرصه اقتصاد برگردد. مجازات من تمام شد و حالا می‌خواهم به جامعه برگردم. این چکیده حرف‌های مردی است که نوروز ۱۳ سال گذشته را در اوین جشن گرفته است. اگر برای دهه ۸۰، پنج اسم خبرساز را بخواهیم انتخاب کنیم بدون تردید شهرام جزایری یکی از آنهاست. حالا او برای نخستین بار خودش را روایت کرده است.

او افزود: ۱۳ سال طول کشید تا به اینجا رسیدیم. حی و حاضر و زنده روبه‌روی شما نشستم و پاسخگو، البته هیچکس جز خدا فکرش را نمی‌کرد، حالا یک مدت کوتاه دیگه هم صبر کنید، خودتان متوجه می‌شوید که در مورد من اشتباه می‌کردید و شخصیت واقعی شهرام جزایری برای همگان روشن خواهد شد، به گونه‌ای که هیچکس جز خدا فکرش را نخواهد کرد. وی با تأکید بر اینکه پرونده‌اش یک پرونده ساده کیفری بوده است، ادامه داد: همان زمان بررسی پرونده، رییس دادگاه در مورد اشاره لفظ «مفسد» به من، تذکر می‌داد که این یک پرونده ساده کیفری است اما شما رسانه‌ها هرکاری دلتان می‌خواهد انجام می‌دهید و من هم همیشه سکوت کرده‌ام.

وی ادامه داد: باز هم شما را تحمل می‌کنم. ضمناً اگر من خطایی مرتکب شده‌ام، در همان پرونده به قول رییس دادگاهم ساده کیفری، اشد مجازاتش را به شدیدترین حالت تا ساعت آخر کشیدم که سیزده سال زندان بود و محرومیت از مرخصی، تا ساعت آخر نیز من را نگه داشتند، حالا که بیرون آمده‌ام، شهرام جزایری هستم. یک شهروند عادی. همین.

او ادامه داد: جرم من این بود که سرعتم خیلی زیاد بود و جوان بودم. حس می‌کردم با این شکل قوانین نمی‌شود کاری از پیش برد، تلاش کردم راه‌های قانونی را برای استفاده همه ملت عزیز میانبر کنم و خیلی وقت‌ها هم موفق بودم. نه پولی از مملکت خارج کردم و نه مالی دزدیدم. بروید بررسی کنید. یک وام نگرفتم که وثیقه نداشته باشه، یک بار جعل نکردم. او افزود: من می‌خواستم ایران به جای نفت، فرش و کالاهای غیرنفتی صادر کند. طرح‌های بزرگی در ذهنم بود، می‌خواستم کارگر فرش‌باف پولدار شود. می‌خواستم ۵۰ فروشگاه آنلاین سراسر جهان راه بیندازم که همزمان فرش‌های ایرانی موجودش را برای مشتریان نمایش دهد.

جزایری در بخشی از این مصاحبه مفصل درباره آینده نیز سخن گفت، هر چند تأکید می‌کرد که نگاهش رو به آینده است اما گفت تا دو سال دیگر را در مرخصی به سر خواهد برد و سپس کارش را شروع خواهد کرد. وی در حالی که از بازگشتش به عرصه اقتصاد اطمینان داشت، گفت: این بار بسیار احتیاط خواهم کرد و سعی می‌کنم دوستان سیاسی را تنها به عنوان دوست نگه دارم. وی نزدیکی به سیاسی‌ها را یکی از اشتباهات بزرگ خودش عنوان کرد و گفت: نه من به این دوستان شریف نیازی داشتم و نه آنها به من نیازی داشتند از این رو سعی می‌کنم در دوران جدید فعالیتیم، آنها را وارد حوزه کاری‌ام نکنم.

وی با تأکید بر اینکه دارای یک دکترین اقتصادی است در توضیح شرایط مطلوبش گفت: من همان زمان که کار می‌کردم و در حوزه‌های مختلف اقتصادی سرمایه‌گذاری داشتم، کار و اشتغال را در سبدهی از انواع سرمایه‌گذاری‌ها تعریف و اجرا می‌کردم.

ما در بازرگانی و تجارت حضور فعال داشتیم و در تجارت خارجی و فضای اقتصادی بین‌المللی خیلی خوب بودیم. من تمام ریزه کاری‌ها و فنون موفق اقتصادی خارجی را بلدم، هم تخصص و دانش وهم تجارب خیلی خوبی در این زمینه دارم، دربخش عمران و ساختمان کارهای بزرگی کردم، در ایجاد و راه‌اندازی کارخانه‌های بزرگ تولیدی هم نمونه‌های موفق داشتم که همین الان موجود است.

وی با بیان اینکه تخصص وی پول‌سازی است، گفت: اما نکته مهم، مدل اقتصادی خاصی است که من به آن اعتقاد داشته و دارم. روش کار من، پهن کردن سفره و مشارکت دسته‌جمعی و شراکت دادن همه در کار و تلاش و سود و منفعت است و خداوند به من این عشق و توان را داده که می‌توانم همه را جمع کنم و از قابلیت‌ها و توان‌شان برای اجرای کارهای بزرگ بهره‌مند شوم. یک بازی کاملاً برد - برد.

به گفته وی مدل این کار در قالب شرکت‌های سهامی بود و هست اما مهم این است که ساختار رفتاری بنگاه اقتصادی به چه صورت باشد. با توجه به چند سال فعالیت اقتصادی من در قالب مشارکت‌های جمعی و شخصیت‌های حقوقی سهامی، مقیدم که تحت عنوان مشارکت‌های گروهی و حتی عمومی و به صورت بنگاه فعال بازار سرمایه، که نقد شوندگی دارایی‌هایشان بالا باشد، باید فعالیت کرد.

او با اشاره به اینکه کار اقتصادی را با باز کردن یک بستنی‌فروشی در اهواز به طور جدی آغاز کرد، گفت: پیش از آن نیز وقتی به خاطر جنگ به تنگابن سفر کرده بودیم، من کار می‌کردم. از اجاره ویلا تا تمیز کردن خانه مردم چون کار کردن و پول درآوردن را دوست داشتم. وی افزود: در تمام این سال‌ها پدر و مادرم با کار کردن من مخالف بودند و دوست داشتند درس بخوانم. وی از رویای دکتر شدن گفت و توضیح داد: بعد از شش ماه درس خواندن در رشته دندانپزشکی، در یکی از بهترین دانشگاه‌های کشور پذیرفته شدم اما مشغله کاری مانع از آن شد که درسم تمام شود از این رو با وجود پاس کردن اکثر واحدهای درسی، هنوز دیپلمه هستم.

جزایری توضیح می‌دهد که بزرگ‌ترین اشتباهاتش چه بود و چرا بیل گیتس ایران نشد. او توضیح داد: بیل گیتس اگر ایران بود، قطعاً شرایطش فرق می‌کرد. اگر اعدامش نمی‌کردند حتماً به چند سال زندان محکوم می‌شد. این موضوع اصلاً ربطی به عدالت حکومتی ندارد به هر حال کشور ایران یک کشور در حال توسعه است و کار بزرگ کردن در آن مشکلات و معضلات بزرگ دارد.

وی با لحنی طنزگونه ادامه داد: در ضمن تو چشم می‌روی و مردم شما را چشم می‌زنند. اگر آقای بیل گیتس هم در ایران بود چشم می‌خورد و می‌افتاد زندان!!! وی گفت: هنوز هم می‌گویم حاضرم پای مناظره با ایشان بنشینم و بگویم چطور پول ساختم. شاید عدد او بزرگ‌تر باشد اما کار من حتماً در حد و اندازه او هست و یقیناً می‌توانم نزد آن استاد درس‌هایم را به خوبی پس بدهم.

جزایری از تجربه روبه‌رو شدن با مردم و افکار عمومی سخن گفت و وقتی به گذشته برگشت تا بگوید میان حکم اعدام یا حبس ۱۳ ساله در زندان کدام یک را برمی‌گزیند بدون ذره‌ای تردید گفت: شک نکنید اعدام را انتخاب می‌کردم. حقیقتاً من در طول مدت حبس و زندان به مدت ۱۳ سال آنقدر فشارهای سنگین داشتم که درحقیقت هر لحظه اعدام می‌شدم و دوباره زنده می‌شدم تا زجر و سختی را مجدداً متحمل شوم.

برچسب ها: [فساد](#) [1]